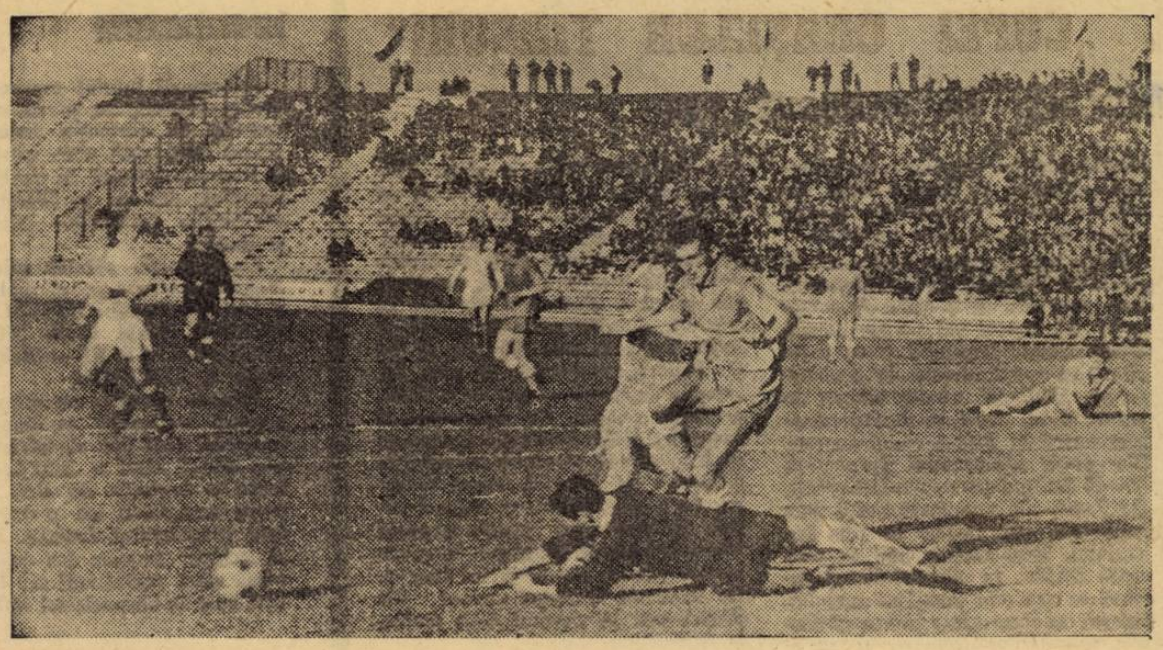

Portarul arădean Gornea, protejat de Igna, n-a putut reține balonul, dar nici Martinovici (Jiul) nu are posibilitatea să concretizeze. Foto : PETRE STAN

DUPĂ JOC ŞI REZULTATUL...

TIMIŞOARA

Aceasta este concluzia care se desprinde din observațiile delegatului federal, antrenorul Dincă Schileru, la meciul U.T.A.—Jiul, disputat la Timișoara. Jiul a făcut o partidă foarte bună, satisfăcînd publicul timișorean prin nivelul tehnic al jocului său, desfășurat într-un ritm susținut, bine organizat în apărare, bazat pe multă elasticitate și coeziune între linii. Jucătorii din Petroșeni au acționat în sistemul 4—2—4, manifestînd siguranță în apărare și decizie în atac. În consecință, ei au cîștigat un meci în care nu li se acordau prea multe șanse. În schimb, arădenii au practicat un joc fără orizont, cu greșeli în execuții și în orientarea pe teren, pe scurt un joc submediocru. Punctele nevralgice ale echipei au fost fundașii centrali, nesiguri, și înaintașii (cu excepția lui Axente), care au căutat să rezolve totul prin acțiuni individuale. Ca urmare: au pierdut meciul, într-un moment în care aveau nevoie de puncte pentru a-și îmbunătăți situația — precară — din clasament.

– Păzea ! S-a revărsat... Jiul !

Desen de NEAGU RĂDULESCU

POLITEHNICA A PASAT BINE

CONSTANȚA

In majoritatea cazurilor, echipele care joacă în deplasare pornesc de la ideea apărării cu orice preț. Pentru aceasta se iau o serie de măsuri întărindu-se în mod vădit linia defensivă. Soluția nu este dintre cele mai fericite, deoarece de cele mai multe ori inevitabilul se produce; atacul rămîne totuși cea mai bună apărare.

Politehnica a reușit să țină în șah pe Farul timp de 89 de minute, tocmai datorită jocului său deschis, bazat pe atac, în care acțiunile constructiv-colective s-au făcut printr-o circulație a mingii în diferite direcții, printr-o țesătură de pase în care dispecerul Surdan s-a dovedit a fi posesorul unor execuții de mare finețe. In momentul în care jucătorii timișoreni pierdeau mingea, se încerca recuperarea chiar la mijlocul terenului prin aplicarea presingului, apoi printr-o replierе rapidă în apărare se realiza un marcaj strict sau de supraveghere, pînă în momentul în care se făcea deposedarea. Dacă în unele situații Lereter, Petrovici, Rotaru sau Bodrojan au fost nevoiți să expedieze mingea la distanță fără adresă, de cele mai multe ori însă aceiași jucători și-au găsit demarcați coechipierii, pasa precisă fiind elementul de bază cu care se începeau acțiunile ofensive, chiar din propria jumătate de teren.

Intr-o asemenea situație, atacanții constănțeni nu s-au putut descurca, fiind deposedați cu ușurință.

Politehnica a realizat o partidă bună la Constanța și dacă o greșeală flagrantă a tînărului fundaș Bodrojan nu i-ar fi făcut cadou în penultimul minut de joc o minge lui Kallo, echipa s-ar fi întors cu două puncte la Timișoara. Nu ar fi fost de loc o surpriză pentru că echipa în ansamblul ei. s-a mișcat ca un tot unitar, cursivitatea paselor și puterea de luptă fiind armele de bază ale tinerilor jucători timișoreni. Păcat însă că jocul bun prestat de ei la Constanța a fost umbrit de atitudinea tuturor jucătorilor care l-au bruscat pe arbitrul N. Mihăilescu, cînd acesta a dictat lovitură de la 11 m. la un fault clar comis de Petrovici asupra lui Iancu.

GH. NERTEA

MOLDOVEANU N-A LOVIT

Fotografia de mai jos, primită de la fotoreporterul nostru V. Rădulescu, îl disculpă pe atacantul ploieștean Moldoveanu, care se ferește de accidentarea lui Mîndru.

După cum se vede, portarul bucureștean a sărit peste Moldoveanu, a prins balonul și apoi a căzut. Accidentarea lui s-a produs deci în cădere și nu se datorează unui atac violent.

CATEGORIA A • CATEGORIA A

INDISCIPLINA DIN NOU PREZENTĂ PE TERENURI

Este cunoscută cititorilor poziția luată de revista noastră în numerele anterioare față de actele de indisciplină ale unor jucători, față de lipsurile constatate în organizarea meciurilor la Arad, Brașov și Iași — fapte care frînează, în bună măsură, îmbunătățirea calitativă a fotbalului nostru.

După cum se știe comisia de competiții a și luat unele măsuri împotriva unor cluburi în cauză, suspendîndu-le terenurile pe diferite termene. Era de așteptat ca aceste sancțiuni să fie privite cu toată seriozitatea și luciditatea, pentru a se preîntîmpina repetarea lor în viitoarele etape, pentru a se asigura un cadru prielnic bunei desfășurări a campionatului. Mai mult, articolele publicate constituiau, într-un fel, un semnal de alarmă în ce privește necesitatea întăririi muncii educative în rîndul fotbaliștilor și a acelor suporteri care vin pe stadioane să-și încurajeze echipa preferată.

Contrar așteptărilor însă, indisciplina s-a făcut prezentă din nou pe terenuri, în etapa a 9-a.

Să dăm cîteva exemple.

Studenții timișoreni au oferit publicului constănțean un spectacol de tîrguială penibilă, cu prilejul acelui 11 m., dictat just de arbitru împotriva lor, la faultul comis de Petrovici asupra lui Iancu. Tonul l-a dat portarul Popa care s-a repezit la conducătorul jocului pentru a-i cere anularea hotărîrii. Și, ca la comandă, întreaga echipă, în frunte cu căpitanul ei, Lereter, a procedat în același mod. Lucrurile s-au liniștit numai după multe minute de aspecte penibile, la intervenția antrenorului Reuter.

La Cluj, motivul diferendului a fost cauzat tot de un penalti neacordat de către arbitrul Sotir la infracțiunea săvîrșită de Petescu, în suprafața de pedeapsă, asupra atacantului Szabo. Timp de 4—5 minute, jocul a fost întrerupt; pe teren s-au produs busculade în care s-au angajat Szabo, Grăjdeanu, Marcu, Petescu și D. Nicolae. Este neîndoielnic faptul că arbitrul a greșit în mod flagrant. El a avut și alte scăpări. Comportarea acestuia va fi judecată de către Colegiul central, după cum declara chiar președintele colegiului, Andrei Rădulescu, prezent la joc. Dar erorile de arbitraj nu scuză, oricare ar fi pretextele, abaterile ce au avut loc pe stadionul clujean.

Pe stadionul din Făgăraș, la meciul Steagul roșu—Rapid, ne-a fost dat să asistăm la o suită de alte manifestări negative. În timpul jocului, atacurile decisive de deposedare se făceau „la cea mai înaltă tensiune". Campo l-a „secerat" tot timpul pe Năsturescu, iar acesta a căutat să nu-i rămînă dator; Dinu și Kraus au alergat mai mult după picioarele adversarilor lor; Jenei l-a lovit pe Ionescu ș.a.m.d. Finalul a întrecut orice măsură. Înainte de a ieși de pe teren, extrema rapidistă Năsturescu s-a repezit la Alecu, lovindu-l cu pumnul în față pentru motivul că și brașoveanul îl faultase cîndva în joc. Și pentru a pune capac celor petrecute, Laurian Taus, medicul echipei Steagul roșu, l-a lovit pe Năsturescu în văzul tuturor — același Laurian Taus care l-a bruscat și pe tușierul R. Cocoi pentru că a semnalizat poziția de ofsaid a lui Gane — hotărîre întemeiată ce a atras după sine anularea golului brașovean din min. 48.

De unde pînă unde asemenea manifestări nesportive, cu accent de huliganism, produse de un conducător al echipei, care ar trebui, avînd în vedere și trecutul său de atlet internațional și funcția nobilă de medic, să fie un exemplu pentru toți fotbaliștii de la Steagul roșu?

De altfel, este cazul să spunem că Steagul roșu nu a învățat nimic din sancțiunea primită de la Federația română de fotbal, suspendarea terenului de joc pe două etape. La Făgăraș, echipa organizatoare a fost tot Steagul roșu. În mod surprinzător a fost difuzat, o dată cu biletul de intrare, un program al cărui conținut cuprinde ironii la adresa sancțiunii primite și care — practic — anulau acele cîteva recomandări, invitații la sportivitate, făcute prin stația de amplificare. Desigur că asemenea procedee nu sînt de loc menite să lămurească în bine opinia suporterilor brașoveni. În loc ca programul să arate, de pildă, că actele nesportive aduc prejudicii echipei, că secția de fotbal de la Steagul roșu este interesată ca pe terenul său să existe o atmosferă de sportivitate, și să ceară sprijinul suporterilor, aluziile la injustețea sancțiunii n-au făcut altceva decît să declanșeze o atmosferă similară cu aceea care a existat la meciul Steagul roșu — Petrolul și a dus la suspendare. Din nou huiduieli, din nou obiecte aruncate în teren (un arbitru tușier a fost din nou lovit de o piatră), din nou incapacitate de organizare.

Atmosfera jocului de la Făgăraș trebuie să dea de gîndit comisiei de competiții a Federației române de fotbal, care trebuie să fie mai exigentă la programarea meciurilor pe teren neutru, pentru a nu da posibilitate secțiilor de fotbal sancționate, ca Steagul roșu să-și închipuie că aprobarea de a juca pe teren neutru numai la 66 de km de orașul său de reședință înseamnă a folosi prilejul ca o revanșă împotriva comisiei de competiții, în sensul că pot dovedi că sancțiunea nu are efect, cum de altfel nici nu a avut. Același lucru este valabil și pentru comisia de disciplină care trebuie să sancționeze, fără menajamente, pe acei jucători, indiferent de la ce cluburi provin, care au comis abateri de la conduita sportivă.

Iată că acum, în preajma meciurilor internaționale de răspundere din viitorul apropiat, în loc ca forul de specialitate să-și îndrepte toată atenția în această direcție, trebuie din nou să piardă timp pentru anchetarea unor noi cazuri de indisciplină.

Fără îndoială că asemenea fapte ca cele de mai sus, care se adaugă la celelalte semnalate în trecutul apropiat, nu fac decît să dăuneze fotbalului. Sîntem convinși că, în afara sancțiunilor, mentalitatea obiectivă, sportivă a majorității iubitorilor fotbalului va învinge aceste manifestări nesănătoase.

Stelian TRANDAFIRESCU

Spicuiri din programul meciului Steagul roșu — Rapid

„Spectatorul brașovean, spectator competent în vizionarea întrecerilor sportive, nu visase că va viziona un spectacol fotbalistic în orașul de la poalele maiestuoșilor munți făgărășeni, în care va evolua echipa Steagul roșu.

„Prietenii" spun că sîntem handicapați că jucăm pe teren „neutru". „Ei" uită însă că de peste 8 ani echipa constructorilor de autocamioane joacă numai în deplasare (n.r. pe stadionul Tractorul din Brașov !) și nu acasă pe terenul Tineretului de la Bartolomeu (n.r. care se află tot în Brașov), iar rezultatele au fost destul de bune".

Apoi autorii programului cer ca foștii cavaleri ai fluierului, „bătrînii', care au părăsit activitatea competițională din cauza vîrstei, să fie revăzuți pe terenurile de sport, bineînțeles ca o ironie la arbitrii „tineri", care au totuși cel puțin 10 ani de arbitraj.

După astfel de mostre ale programului se adaugă și o frază formală de îndemn la „o atmosferă plăcută desfășurării competiției sportive".

Și în încheiere : „La 6 noiembrie, jocul Steagul roșu — U.T.A. se va disputa tot la Făgăraș : deci ne vom reîntîlni cu plăcere în frumosul dv. oraș".

Comentariile sînt, desigur, de prisos !